

Bed at fastsætte, at Kornafgifternes Værdi skal beregnes til Penge efter Gjennemsnittet af Capitelstaxten for de 10 sidste Aar, der gaae forud for det Aar, hvori Afløsningen finder Sted, er man gaaet ud fra, at der paa denne Maade vil opnaaes en passende Middelpriis, som nogenlunde nærmer sig til det løbende Aars Priser uden dog at være underkastet de samme Fluctuationer som disse.

ad § 2.

Bed Loven af 29de Marts 1867 § 5 er det fastsat, at Fordebogsafgifterne for de fra Hertugdømmet Slesvig incorporerede Districters Vedkommende kunne afløses ved Indbetalingen i Statskassen af Afgiftens tyvedobbelte Beløb. Da denne Moderation havde sin Grund i de for disse Districter ganske særegne Forhold, og da Statskassen selvfølgelig vilde blive brøstholden ved i nærværende Tilfælde at gaae ind paa en Afløsning efter denne Norm, medens det paa den anden Side kan forudses, at Afløsningen ikke vilde faae nogen Fremgang, naar Bederlaget, i Righed med hvad der i andre Tilfælde er skeet, fastfattes til det 25dobbelte Beløb af de aarlige Ydelsler, har man fundet det rigtigt at gaae en Middelvei, saaledes at der affortes 10 pCt. i det 25dobbelte Beløb, hvormed der formeentlig vil gives de Afgiftspligtige tilstrækkelig Opmuntring til at søge Afgifterne afløste, medens der tillige, naar det indkomne Beløb anvendes til Inddragning af de i Omløb værende 4 pCt. rentebærende Statsobligationer, vil opnaaes nogen Fordeel for Statskassen, saalænge Obligationernes Cours er lavere end 90 pCt.

ad § 3.

Bed Fastfættelsen af Bederlaget for Afløsning af Arvefæsterecognitioner og Kjendelsespenge har man fulgt de samme Regler, som indeholdes i Loven af 27de November 1863 om Afløsning af Fæste- og Tiltrædelsespenge i Hertugdømmet Slesvig, idet Beregningen af dette Bederlag er baseret paa en formodet Gjennemsnitsvarighed for Besiddelsen af 25 Aar, hvad der formentlig ogsaa kan gjælde for Arvefæsterne i Kongeriget.

ad § 4.

Det er en Selvfølge, at de Statskassen paahvilende Byrder, som directe staae i Forbindelse med de Afgifter, der paatænkes afløste, saasom den Andeel af Gammeltaxt og Landstaxt af Arvefæsteieendomme, der udredes af Fordebogskassen, og det Bidrag der paa nogle Districter udredes til Gaardbrugere for at svare Skatter af de fra deres Gaarde udlagte Huuslodder, ved Afløsningen bør overføres paa de vedkommende Eiendomme, hvad der paa den simpleste Maade skeer, ved at disse Byrder liqvideres i Afgifterne, saaledes at Afløsningssummen kun beregnes af det overskydende Beløb. Med Hensyn til forskjellige andre fra det ophævede eller endnu bestaaende Godsforhold hidrørende Byrder, saasom Løn til Skolelærere, Refusioner til Præster, Hospitaler eller andre offentlige Stiftelser, kan dette imidlertid ikke skee, og da det vilde være urigtigt om Statskassen, naar Afløsning af Arvefæsteafgifterne finder Sted, for bestandigt skulde bebyrdes med disse Udgifter, er der i Lovforslaget optaget en Bestemmelse om at de kunne afløses, mod Indbetaling af Ydelsens 25dobbelte Beløb i 4 pCt. rentebærende uopsigelige Statsobligationer, saaledes at det Beløb, der ikke kan erstattes med Obligationer, betales contant efter Obligationernes Cours. Paa disse Vilkaar antages Afløsningen uden Vanskelighed at kunne gennemføres, navnlig hvor Afgiften svares i Penge, da de Afgiftsberettigede herefter, naar Beløbet foranstaltes optaget i Ministeriets Indskrivningsbog, ville erholde den samme aarlige Rente, som Ydelsen nu andrager og den samme Sikkerhed som hidtil, og det er derfor ikke anset for nødvendigt at gjøre Afløsningens Gjennemførelse afhængig af de Afgiftsberettigedes Samtykke undtagen i de Tilfælde, hvor disse ligeoverfor Statskassen ere at betragte som Privatmænd, altsaa ikke, hvor der er Tale om en Refusion eller Ydelse, der tilflyder Skolelærere, Communer, Hospitaler eller lignende offentlige Stiftelser.